

Vivian den Hollander

Spekkie en Sproet en het geheim van de soes

Met illustraties van Juliette de Wit

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Feest

‘Mam, sta nou niet zo lang te bellen!’ roept Spekkie.

Ze staat op een krukje in de woonkamer en hangt ballonnen op. Eigenlijk heet ze Marloes. Maar omdat ze altijd spekkies eet, noemt iedereen haar Spekkie.

‘Van spekkies kun je goed nadenken,’ zegt ze altijd. ‘En dat is handig voor een speurder zoals ik.’

Maar vandaag denkt Spekkie niet aan speuren. Zelfs haar opschrijfboekje zit niet in haar zak. Want vandaag is haar moeder jarig en is het groot feest.

‘Ik ga het dit jaar eens goed vieren,’ had ze gezegd.

En daarom laat ze speciaal Jacques Dubuffet komen. Hij verzorgt alle hapjes en taarten dit keer.

Spekkies moeder kent de Franse kok door haar vriendin Fien. Zij gaf een paar weken geleden ook een feest. Spekkie was daar toen niet bij. Maar haar moeder had er uitgebreid over verteld.

‘Die kok die bij Fien was, is zo aardig,’ zei ze steeds. ‘En alles wat hij maakt, is lekkerder dan lekker!’

Spekkie is erg benieuwd. Ze hoopt wel dat er iets bij is wat zij ook graag lust.

Als ze nog een ballon heeft opgehangen, kijkt ze op haar horloge. Over een uurtje wordt iedereen al verwacht. Sproet, haar vriend, mag ook komen.

Maar waar blijft haar moeder toch? Staat ze nou nog steeds te bellen? Spekkie loopt gehaast naar de keuken.

‘Ja, ik wacht het af,’ hoort ze haar moeder zeggen. ‘Maar ik hoop echt dat het lukt.’

‘Dat wat lukt?’ vraagt Spekkie als het gesprek is afgelopen.

‘Dat Fien kan komen. Er zijn namelijk vanmorgen dieven bij haar in huis geweest. Waarschijnlijk toen ze even boodschappen deed.’ Spekkies moeder zucht diep. ‘Hè, wat vervelend is dat nou!’

‘En wat is er gestolen?’

‘Een dure ring. Toen ze die zonet om wilde doen, ontdekte ze dat hij verdwenen was.’

‘Arme Fien,’ zegt Spekkie. ‘Die ring had ze toch pas nieuw?’

Haar moeder knikt. ‘Ze kreeg hem op haar feest, van haar man. Het is een gouden ring met een superdure steen.’

‘Heeft ze de politie al gebeld?’ vraagt Spekkie.

‘Ja, gelukkig wel. Ze komen zo zoeken naar vingerafdrukken. Want wat heel vreemd is: er zijn nergens sporen van inbraak te zien.’

Dat is zeker vreemd, denkt Spekkie. Kon ze maar even een spekkie eten. Ze mocht er geen pakken vandaag, omdat ze al genoeg lekkers krijgt. Hm, dat komt nu helemaal niet goed uit...

Vijf minuten later gaat de bel.

Spekkies moeder schrikt. 'O, nee! Zou dat Jacques Dubuffet al zijn? Hij zou toch pas om half vier komen? Ik heb me nog niet eens omgekleed!'

Ze holt de trap op naar haar slaapkamer. 'Doe jij even open?'

'Ja, mam.' Spekkie loopt al naar de deur. Ze is best benieuwd naar die Franse kok.

Tot haar verbazing staat Sproet op de stoep.

'Je bent een beetje vroeg,' zegt Spekkie. 'Het feest begint pas om vier uur. Of kom je helpen met versieren?'

'Straks,' belooft Sproet. 'Ik wil nu eerst graag je advies.'

'Wat wil je weten? Of je kuif netjes genoeg zit?'

Sproet krijgt een kleur. 'Nee, gekkie.' Toch voelt hij er even aan.

'Zit helemaal goed, hoor,' zegt Spekkie gauw. Ze weet dat Sproet altijd veel tijd besteedt aan zijn haar. En zeker als hij naar een feestje gaat.

'O, gelukkig.' Sproet is duidelijk opgelucht.

'Ga je mee naar de bloemist?' vraagt hij dan.

'Ik wil bloemen voor je moeder kopen. Maar

ik weet niet zo goed welke ze mooi vindt.’
‘Tuurlijk.’ Spekkie heeft meteen zin. Ze heeft
toch weinig meer te doen. De meeste ballon-
nen en slingers zijn opgehangen. Het is nu
alleen nog wachten op de lekkere hapjes.
‘Mam, ik ben even weg, hoor!’ roept ze nog.
Dan loopt ze met Sproet mee naar de bloe-
mist.

Het is niet ver. Als ze een brede straat zijn
overgestoken, komen ze in een drukker
gedeelte van de stad.

‘Daar is het.’ Sproet wijst naar een kleine
bloemenwinkel.

Ze willen net naar binnen stappen als er een
klein busje voorbij scheurt.

Sproet kijkt het na en roept: ‘Zo, die heeft
haast. En zag je die kaasburger op het dak?’
Spekkie schudt haar hoofd. ‘Ik keek naar de
bloemen in de etalage.’

Maar als ze omkijkt, is het busje al uit het
zicht verdwenen.

